

איגוד הכדורסל בישראל
בית הדין העליון
The High Legal Tribunal

ערעור 8_26_

לפני: השופט (בדימוס) פרופ' עודד מודריק, אב בית הדין

ד"ר אסף הראל, חבר בית הדין

עו"ד עמנואל סלע, חבר בית הדין

מערערים: 1. הפועל מטאור אשדוד

2. יונתן דרעי

3. אברהם בן דוד

4. אילן כהן

5. שי דזנאשווילי

נגד

המשיב: איגוד הכדורסל הישראלי

ע"י ב"כ עו"ד איתמר ליפנר, תובע משמעת

פסק דין

1. המערער מס' 1 (להלן: "הפועל אשדוד") היא אגודת כדורסל המפעילה קבוצה בליגה ב' בוגרים.
2. המערערים 4-2 הנם שחקנים בהפועל אשדוד.
3. המערער 5 הוא שחקן בקבוצת מכבי חולון.
4. ביום 25.12.25 נערך משחק בין הפועל אשדוד לבין הפועל מזכרת בתיה במסגרת ליגה ב'.
5. עקב מספר אירועים חריגים במשחק ואחריו - אשר בגינם הוגש נגד המערערים כתב אישום לבית הדין המשמעתי - הופסק המשחק על-ידי שופטי המשחק.

עיקרי העובדות העולות מכתב האישום

6. על-פי כתב האישום, 3 דקות ועשרים שניות לפני תום המשחק, פנה המערער 5, שישב על ספסל הפועל אשדוד כמלווה, אל שופט המשחק ואמר לו: "אתה פשוט בא לכאן כדי להרוס את המשחק" ... אתה לא מעניין אף אחד ... תעזוב אותנו". בעקבות דברים אלו נשרקה עבירת טכנית לחובת הפועל אשדוד.
7. המערער 2 השמיע את האמירות הבאות: "אל תדאג, אני אכתוב עליו דו"ח" ... נשלח לניסים אטרקצ'י, הוא יטפל בו אישית".
8. המערער 5 עבר לצדו השני של האולם, ויחד עם אוהדי הפועל אשדוד, הלהיט את האווירה באמצעות קריאת קללות נגד שופט המשחק בסגנון: "יא זין תלמד חוקים" ... חתיכת זין אין לך מושג" ... מטומטם אחד".
9. בהמשך, לאחר ההארכה, בעקבות שריקה שנשרקה לחובת אשדוד, ביצע המערער 2 תנועת איום כלפי השופט שכללה נשיכת אצבע והליכה מאיימת לכיוונו. כתוצאה מכך נשרקה נגדו עבירה טכנית. כתגובה לכך, רץ המערער 2 לעבר השופט, דחף אותו וגידף אותו כדלקמן: "יא בן זונה מה נראה לך בכלל" ... מה נראה לך שאתה עושה" ... בן שרמוטה". שחקני מזכרת בתיה גוננו על השופט מפני המערער 2.
10. בעקבות אירועים חריגים אלו, החליטו שופטי המשחק על סיום המשחק.
11. בתום המשחק, בעת ששופט המשחק היה בדרכו למזכירות לאסוף את חפציו, הוא נחסם על-ידי המערער 3 ואף נדחף על-ידו באופן שאילץ אותו לבצע "מעקפים" לכיוון שולחן המזכירות.
12. בהמשך, כשהשופט היה בדרכו לרכבו אשר חנה במגרש החניה, עקב אחריו המערער 2 לכיוון החניה, וכשהשופט ישב במושב הנהג קפץ המערער 2 על רכבו באופן מאיים וניסה לדבר איתו.
13. בעקבות האירועים הנ"ל, הגיש תובע האיגוד כתב אישום וייחס למערערים את העבירות הבאות: התנהגות בלתי ספורטיבית, העלבת שופט, פגיעה גופנית בשופט המשחק ואי מתן הגנה לשופטי המשחק (עבירה שיוחסה להפועל אשדוד בלבד).

הדין בבית הדין המשמעתי ועיקרי הממצאים שנקבעו על-ידו

14. בתאריכים 8.1.26 ו- 15.1.26 התקיימו בבית הדין המשמעתי דיונים בעניין (כב' הדיינים עו"ד צבי רויזן ועו"ד אמיר פבה). בתום שני דיוני הוכחות, במהלכם העידו מטעם התביעה שני שופטי המשחק (השופט הראשי שהותקף ושופט נוסף צעיר יותר ששמו ליאם), נפסק כי **"מרביתן המכרעת של העבירות המיוחסות בכתב האישום הוכחו כדבעי"** (סעיף 16 לפסק הדין).
15. ביחס לטענה כי המערער 3 דחף את השופט, כאמור בסעיף 11 לעיל, נפסק כי הגם שאין חולק כי המערער 3 חסם את דרכו של השופט אל המזכירות, לא היה מגע אלים שביסודו כוונה לפגוע בשופט. לפיכך, בית הדין לא קבע מסמרות באשר לשאלה האם היתה "דחיפה קלה" של השופט (יצוין כי אף התובע בסיכומיו חזר בו מהאישום של מגע פיזי של המערער 3 כלפי השופט והסתפק רק בחסימת מעבר השופט).
16. ביחס למעשיו של מערער 2, המפורטים בסעיף 9 לעיל, נפסק כי **"הוכח בפנינו חד ערכית כי לאחר ששופט א' הצליח לשים את ידו על הטאבלט (לאחר שנלקח על ידי בן דוד), הגיע דרעי בריצה, תפס את ידו של שופט א', חטף ממנו את הטאבלט תוך שהוא מקלל את שופט א', והניף אותו בכיוון שופט א', כאשר לפי עדותו של שופט א', ה'מתכתבת' עם יתר הראיות שנשמעו בפנינו, שחקן אחר תפס את ידו של דרעי ומנע את הפגיעה"** (סעיף 9 לפסק הדין).
17. בהתייחס לעדותו של המערער 2, נפסק כי הלה הציג את האירועים **"כחוט השני באופן שלמרבה הצער, אינו מתכתב עם הראיות, עם דו"ח השופטים, עם עדות השופטים, ואף לא עם עדויות אחרות מטעמה של אשדוד"** (סעיף 19 לפסק הדין). כן נפסק כי עדותו אינה מתכתבת עם סרטון שהוצג לבית הדין בו הוא נראה נבלם בדרכו ליצירת מגע עם השופט בתחומי המגרש (סעיף 19 לפסק הדין). בניגוד לכך נפסק כי עדותו של השופט הנוסף (ליאם) **"הייתה קוהרנטית ועקבית"** (סעיפים 20-21 לפסק הדין).
18. ביחס לאירוע במגרש החניה (המפורט בסעיף 12 לעיל), נפסק כי **"אירוע החניה הוכח כדבעי בכל יסודותיו המהותיים המפורטים בכתב האישום"** (סעיף 11 לפסק הדין). הואיל ולא הייתה מחלוקת שהמערער 2 הגיע לרכבו של השופט כשהוא בדרכו לצאת ממגרש שהחניה ואף ניסה לדבר עמו, בית הדין נמנע מלהכריע האם המערער 2 "קפץ" על הרכב כשידיו על מכסה המנוע, כפי שנטען על-ידי השופט, או "רק" הניח את ידיו על מכסה המנוע כשהוא למהלך אימים על השופט בעמידה מול הרכב כשהוא נשען עליו. יצוין, כי המערער 2 עצמו אישר בעדותו כי השופט בכה.
19. בהקשר לחומרת האירוע נפסק, כי **"הגם שדרעי לא פגע פיזית ממש בשופט המשחק, הרי שהסיטואציה שיצר, שעה שעקב אחר השופט לחניה, ולמצער (גם אם נניח את הגרסה המקלה שנשמעה בפנינו) הניח ידיו על הרכב ופנה אליו, כאשר כתוצאה מכך שופט**

- המשחק בכה כשהוא יושב ברכבו, הנה סיטואציה קשה מאוד העולה כדי פגיעה בשופט, וכי המדובר בהתנהגות חמורה במיוחד, קל וחומר כשהיא התרחשה לאחר שהמשחק הופסק, מחוץ לאולם, ולמעשה מחוץ ל'אקט הספורטיבי', ובעיקר כשאירוע החניה היה בסמוך לאחר אירוע במסגרתו דרעי חטף את הטאבלט, הניף אותו בכיוון השופט, כשרק התערבות שחקן אחר מנעה פגיעה פיזית חמורה בשופט" (סעיף 10 (ד) לפסק הדין).
20. בית הדין דחה את טענות המערערים בדבר כשלים דיוניים במהלך ההליך. נפסק, כי נשמעו עדים רבים ולא נמנעה עדותו של איש.
21. לסיכום, בית הדין פסק כי "ממילא מן המקובץ עולה תמונה קשה מאוד, חריגה, סיטואציה אלימה ומאיימת, שתחילתה באירועים בתוך המגרש, כאשר הונחו לפנינו עדויות ברורות על איום בהקשר הפיזי (עדות ליאם בדבר הנפת הטאבלט ומעורבות צד ג' בבלימה), והמשכה בפניה מאיימת לרכב השופט במגרש החניה" (סעיף 11 לפסק הדין).
22. נוכח כל האמור לעיל, בית הדין המשמעותי הרשיע את המערערים בעבירות כדלקמן:
- א. מערערת 1 - אי מתן הגנה לשופטי המשחק.
 - ב. מערער 2 - התנהגות בלתי ספורטיבית, העלבת שופט ופגיעה גופנית בשופט המשחק.
 - ג. מערער 3 - התנהגות בלתי ספורטיבית (המערער זוכה מעבירה של פגיעה בשופט).
 - ד. מערער 4 - התנהגות בלתי ספורטיבית והעלבת שופט.
 - ה. מערער 5 - העלבת שופט.
23. בית הדין המשמעותי גזר על המערערים את העונשים הבאים:
- א. מערערת 1 - קנס כספי בגובה 3,000 ש"ח בפועל, חיוב בהוצאות השופטים והפסד טכני.
 - ב. מערער 2 - הרחקה מכל פעילות האיגוד עד לתום עונת המשחקים 2027/28 וקנס כספי בסך 4,000 ₪.
 - ג. מערער 3 - הרחקה למשך ששה משחקים וקנס כספי על סך 1,000 ₪.
 - ד. מערער 4 - הרחקה למשך ארבעה משחקים וקנס כספי על סך 600 ₪.
 - ה. מערער 5 - קנס כספי על סך 500 ₪.

הערעור לבית הדין העליון - עיקרי טענות המערערים

24. ערעורם של המערערים מתייחס הן להכרעת הדין והן לגזר הדין.
25. בהתייחס לערעור כנגד הכרעת הדין, נטען להיעדר אמינות עדויות השופטים, לאי דיוקים בדו"ח השיפוט ולמס' פגמים דיוניים שנפלו, לשיטת המערערים, בהליך, כגון: העדים ישבו יחד במהלך הדיון; אביו של השופט ליאם נכנס לדיון; נציגי ההסתדרות שנכחו בדיון הפריעו להתנהלותו; דחיית בקשות שונות שהגישו בית הדין (כגון בקשה לבדיקת פוליגרף של השופט ובקשתה לקבל את סרט המשחק) ופרוטוקול דיון חסר.
26. בהתייחס לערעור נגד גזר הדין נטען כי הקנס שהושת על הפועל אשדוד ועל המערערים הנו גבוה מאוד ביחס לתקציב הקבוצה וביחס לאדם מן השורה. כן נטען כי לא ברור מדוע הושת

על הקבוצה הפסד טכני. המערער 2 הוסיף וטען כי הגיש מכתב המתחרט על התנהגותו וכי הוא עושה עבודות למען הציבור. הוא הוסיף וטען לנסיבות אישיות וכן כי עונש הרחקה עבורו, שחקן בגיל 40, הנו שווה ערך לפרישה בפועל. בערעור אף הועלתה השערה לפיה השופט סובל מפוסט טראומה כתוצאה מהמלחמה בה נטל חלק ועל-כן יצק באירועים נשוא כתב האישום פרשנות אחרת.

הערעור לבית הדין העליון - תגובת התובע לערעור

27. את תגובתו פתח התובע בטענות מקדמיות, לפיהן אין זכות ערעור תקנונית על קנס כספי שהושת על פרט שאינו עלה על 25,000 ₪ ועל הרחקה של פחות מארבעה משחקים. לפיכך תגובתו התמקדה בערעור של הפועל אשדוד ושל המערער 2.
28. לעניין הטענה כי השופט סובל מפוסט טראומה, נטען כי המערערים לא הביאו בדל של ראיה לתמוך בהיפותזה זו או בטענה שדו"ח אינו משקף נאמנה המציאות. ההיפך הוא הנכון: בדיון הוכח שהמערער 2 נקט באלימות חמורה כלפי השופט ואף רדף אחריו לחניה.
29. באשר לטענות כנגד פגמים בהליך, השיב התובע כי מדובר במסע דיג שנועד לעוות את המציאות. לדידו, בית הדין נהג במערערים בסבלנות אין קץ וזכויותיהם מוצו עד תם:
 - א. המערערים היו מיוצגים בבית הדין ובא כוחם ביצע נאמנה את תפקידו, חקר את עדי התביעה ולא הותיר אבן שאינה הפוכה ביחס לכלל האירועים;
 - ב. בית הדין לא התבקש לפצל בין עדי התביעה או ההגנה והדבר לא נדון בזמן אמת;
 - ג. אביו של השופט ליאם ישב בדיון כדי לתת לבנו (בן 18) תמיכה במהלך הדיון. לא זו בלבד שנוכחותו לא פגעה בהליך, היא נבעה מכך שבנו התנה את הסכמתו להעיד בכך שאביו יצטרף לדיון בשל החשש של כי יבולע לו מהמערערים. התובע עדכן כי לאחר הדיון הודיע השופט ליאם על פרישתו משיפוט;
 - ד. בית הדין השתלט היטב על הפרעות אנשי ההסתדרות והוציא אחד מהם החוצה;
 - ה. בית הדין דחה בצדק את בקשת המערערים לקבל את רישומי שיחות הטלפון לאחר המשחק הואיל וגם אם שוחחו עם מאן דהוא, אין בכך הוכחה לדבר;
 - ו. בצדק נדחתה בקשת המערערים לקבלת דו"ח שמאי באשר לנזק שנגרם לרכב הואיל וממילא לא נפסק שנגרם נזק לרכב.
 - ז. לא ניתן היה להמציא את סרט המשחק מאחר והאולם שייך לרשות מקומית שאינה כפופה לחוקי האיגוד. מכל מקום, הדיון בבית הדין גיבש תמונה שלמה ביחס לאירועים.
 - ח. למערערים היו שלושה שבועות לזמן כל עד. משנמנעו מלעשות כן, אין להם על מי להלין אלא על עצמם.
 - ט. בצדק דחה בית הדין המשמעת את הבקשה לבדיקת פוליגרף לשופט ולשחקנים.
 - י. העובדה כי התיק נסגר במשטרה מהיעדר ראיות אינה מלמדת על דבר הואיל ורף ההוכחה של עבירה פלילית גבוה מזה הנדרש בדיון המשמעת.

יא. טענת המערערים לפיה הנושא הגיע לעיתונות המקומית עוד בטרם הדו"ח הגיע לאיגוד היא אמירה בעלמא. גם אם כך היו פניי הדברים, המערערים לא הצביעו על פגיעה כלשהי מכך.

יב. העובדה כי פרוטוקול הדיון כולל שלושה עמודים בלבד אינה מעלה ואינה מורידה מפני שדייני בית הדין התרשמו מהעדים באופן בלתי אמצעי בטרם גזרו את דינם. התובע הוסיף וציין כי למיטב ידיעתו, האיגוד פועל בימים אלה על מנת להטמיע טכנולוגיה חדשה לכתובת פרוטוקולים.

30. באשר לטענות כנגד חומרת העונשים, השיב התובע כדלקמן:

- א. מדובר באירועים חמורים ההולמים את חומרת המעשים.
- ב. במסגרת בחינת העונשים נלקחה בחשבון העובדה כי מדובר בקבוצה בליגה ב' ולא בליגה גבוהה יותר.
- ג. נספח עונשי מינימום לתקנון המשמעת, קובע קנס כספי מינימלי בגובה 12,000 ש"ח בליגה ב' במקרה של אלימות אוהדים כלפי שופט במשחק חוץ.
- ד. הפסד הטכני מתבקש בנסיבות העניין לאור הוראות התקנון.
- ה. הוצאות העדים חלות בהתאם לתקנון על הצד שהזמין אותם, אלא אם החליט אחרת בית הדין המשמעת.
- ו. טענות המערער 2 בדבר היעדר כוונה לפגוע אינן מתיישבות עם המציאות ועם קביעותיו של בית הדין המשמעת. טענותיו בדבר חרטה נטענו מהפה אל החוץ.
- ז. גם אם המערער 2 מבצע פעילות למען הקהילה (על אף שלא הועברה כל ראייה לקיומה של פעילות כזו), אין בכוחה של פעילות זו, מבורכת ככל שתהיה, בכדי לגרוע מהמעשים החמורים אותם עשה.
- ח. עונש הרחקה של שנתיים וחצי, הגם שהוא ברף הנמוך, הולם את חומרת המעשה נוכח העובדה כי המערער 2 לא הסתפק בדחיפתו של השופט, אלא אף הילך עליו אימים, גם כשראה שהוא חושש ואף בוכה.
- ט. על בתי הדין להוציא מסר חד משמעי לכלל הגורמים באיגוד הכדורסל - אלימות במגרשים היא בלתי נסבלת ואלימות נגד שופטים - על אחת כמה וכמה.

הדיון בבית הדין העליון

31. ביום 24.3.26 התקיים בפנינו דיון בערעור. את המערערים ייצג הבעלים של קבוצת הפועל אשדוד, מר אטרקצ'י.
32. נכח טענותיו המקדמיות של התובע, צמצמו המערערים את הערעור אך ורק לעונש הקנס שהושת על הפועל אשדוד ולערעור של מערער 2 בדבר עונש ההרחקה שהושת עליו.
33. באשר לקנס שהושת על מערער 2, בית הדין העליון התבקש, על אף שאין זכות ערעור תקנונית, לפרוס אותו לתשלומים.

דין והכרעה

34. לאחר שעיינו בפסק הדין של בית הדין המשמעתי, ואף שמענו את טיעוני הצדדים בקשב רב, נחה דעתנו כי דין הערעור להידחות, הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש.
35. טענות התובע, הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש, מקובלות עלינו.
36. לא מצאנו פגמים טכניים בניהול ההליך. ההיפך הוא הנכון: התרשמנו שהמערערים קיבלו את יומם בבית הדין וכי כל טענותיהם נבחנו בקפידה וקיבלו מענה.
37. לגופו של עניין, בית הדין המשמעתי שמע את כלל העדים והתרשם מהם באופן בלתי אמצעי. **התרשמנו כי התמונה שהוצגה בפניו, המתוארת היטב בפסק הדין, מטרידה, מטרידה מאוד. בבחינת כל דאליס גבר.**
38. המערער 2, אשר לא היה שבע רצון משריקות השופט, לא בחל באף אמצעי כלפי השופט: החל מגידופים, קללות, השמצות ועלבון; דרך תנועות יד ותפיסת ידו של השופט; המשך בחטיפת טאבלט המשחק; וכלה במעקב אחר השופט למגרש החניה אחר תום המשחק מתוך מטרה לשוחח עמו באופן מאיים כשהשופט נמצא ברכבו. מעשיו של המערער 2 היו כה חמורים עד שהלה הודה בבית הדין שהשופט בכה כשהיה ישוב ברכבו.
39. בית הדין העליון מביע שאט נפש מהתנהגות זו. ספורט הנו חיוני לטיפול הגוף והנפש ולקידום ערכים תרבותיים, חברתיים ולאומיים. אלימות אינה אחד מהם.
40. נאמר את הדברים בקול רם וצלול: האלימות אינה דרכו של איגוד הכדורסל. על איגוד הכדורסל להוקיע מקרבו כל גילויי אלימות הן במגרשים, והן ומחוצה להם, ולעשות כל שאל ידו על-מנת להיאבק בהם בנחישות, תהא אשר תהא הליגה בה האלימות מרימה את ראשה המכוער - ליגת העל, ליגה ארצית, ליגה לאומית או ליגת ילדים.
41. האמת צריכה להיאמר: אין זו סטייה קלה מן השורות. זוהי חצייה מסוכנת של דגלים אדומים שלא ניתן לעבור עליה על סדר היום.
42. אין שום נסיבות מקילות להתנהגות קלוקלת זו. העובדה שמדובר בקבוצה משפחתית אינה מעלה ואינה מורידה.
43. נוכח החומרה היתרה של הדברים, שקלנו להחמיר בעונש של המערערים. בסופו של יום, לא בלי התלבטות, החלטנו להימנע מלעשות כן הואיל והתובע לא ערער על קולת העונש והואיל והרחקה של שנתיים וחצי הנה עונש חמור במיוחד לאור גילו של המערער 2, אשר לפי דבריו, ממילא עשויה להוביל לפרישתו.

44. אין בכך, חלילה, כדי להמעיט מחומרת הדברים ומשאט הנפש שאנו מביעים מן העובדות שהוכחו בבית הדין ומהשימוש הפסול שנעשה על-ידי המערערים בנזקי המלחמה ללוחמי צה"ל לצורך הפיכת היוצרות באמצעות הפרחה לחלל האוויר של היפותזות לא מבוססות.

סוף דבר

הערעורים נדחים.

אחר הדברים האלה אנו מבקשים להוסיף המלצה לגורמי האיגוד שלבד מהכללת פסק הדין באתר האיגוד תיעשה פעולה להבאתו לידיעת הקבוצות ברמות השונות. מהלך כזה נחוץ כדי לחזק את כוח ההרתעה של התגובה השיפוטית המשמעתית להתנהגות אלימה במגרשים. העתק פסק הדין יובא לעיון יו"ר הנהלת האיגוד לשם קביעת דרכי מימוש המלצתנו.

השופט, פרופ' (בדימוס) עודד מודריק	ד"ר אסף הראל	עו"ד עמנואל סלע,
נשיא בית הדין	חבר בית הדין	חבר בית הדין

ניתן ביום י"ב בניסן תשפ"ו (30.3.26)